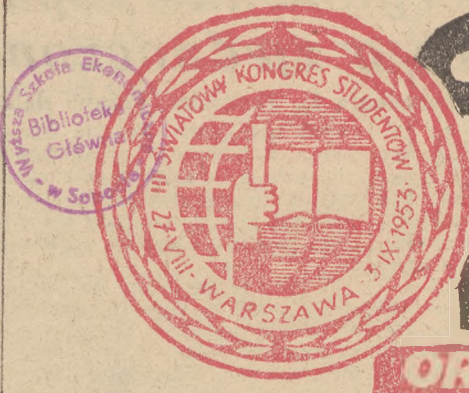

3.IX.br.
wiec młodzieży
Warszawy
na Rynku Starego Miasta

Z okazji III Światowego Kongresu Studentów w dniu 3 września br. o godz. 18.00 odbędzie się na Rynku Starego Miasta wiec młodzieży Warszawy. Na wiecu przemawiać będą uczestnicy Kongresu.

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZMP

Warszawa, wtorek 1 września 1953 r.

Nr 207 (1036) B

Cena 20 gr

Z KONGRESU PRZYJAZNI

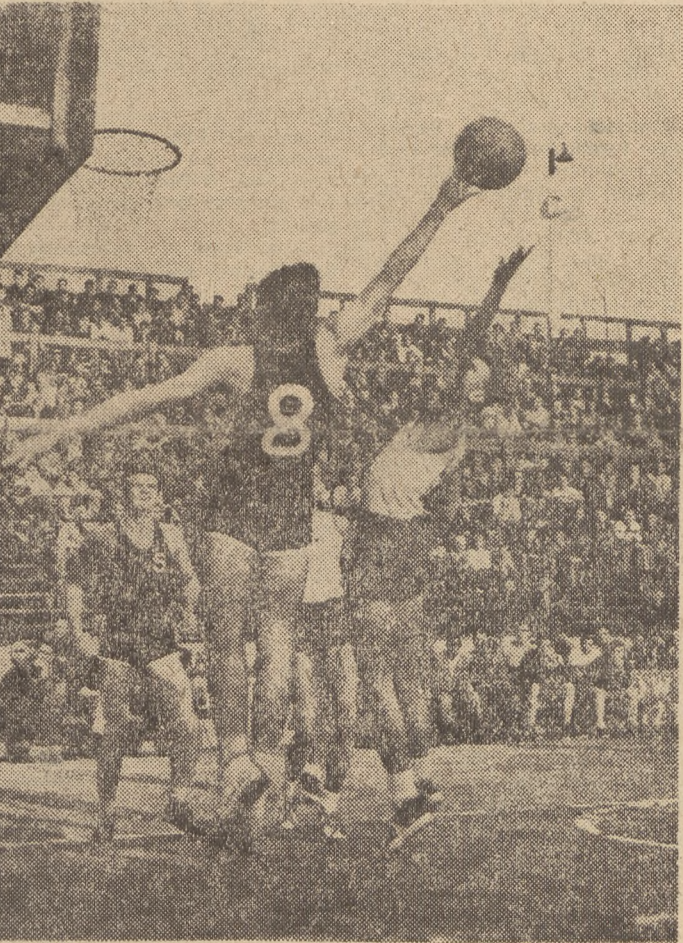

Przedstawiciele studentów różnych krajów w drodze na salę obrad w AWF.

W czasie przerwy w obradach delegaci obiegani są przez dzieci polskie, którym opowiadają o ciężkim życiu smutnych braci i siostr w dalekich krajach.

Delegaci studentów włoskich gorąco manifestują w czasie obrad Kongresu za jednością studentów całego świata, w dążeniu do lepszego, szczęśliwego życia.

Delegaci z podziwem oglądają piękne chusty polskie, które otrzymali w podarunku od polskich przyjaciół.

Fragment meczu koszykówek między drużyną studentów angielskich i AZS-u rozegranym 28.VIII br. na kortach CWKS-u, który zakończył się zwycięstwem koszykarzy polskich.

(Sprawozdanie z przebiegu trzeciego i czwartego dnia obrad III Światowego Kongresu Studentów podajemy na str. 2).

Przyjęcie u Przewodniczącego Rady Państwa z okazji III Światowego Kongresu Studentów

Przewodniczący Rady Państwa Polskiej Rzeczywistości Ludowej — Aleksander Zawadzki wyjął w dniu 30 bm. w salach Pałacu przy ul. Krakowskie Przedmieście przyjęcie z okazji III Światowego Kongresu Studentów, obradującego w Warszawie.

Na przyjęciu obecni byli: członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych, członkowie Sekretariatu Zarządu Głównego ZMP oraz przedstawiciele świata nauki i kultury stolicy.

W przyjęciu uczestniczyli: Przewodniczący Międzynarodowego Związku Studentów — Bernard Bereanu, sekretarz generalny MZS — Giovanni Berlinguer, przewodniczący Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej — Bruno Bernini, przewodniczący delegacji młodzieży studenckiej USA na Kongresie Studentów — Aleksiej Kapochin, przewodniczący delegacji studentów Chin — Tian De-min, przewodniczący delegacji studentów Anglii — Fred Jarvis, przewodniczący delegacji studentów Francji — Pierre Clement oraz kierownicy i członkowie wszystkich innych uczestniczących w Kongresie delegacji studenckich.

Przyjęcie upłynęło w serdecznej atmosferze.

W 85 wyższych uczelniach zdobywać będziemy wiedzę w nowym roku szkolnym

W dniu 1 września 85 wyższych uczelni otworzy swe podwoje na przyjęcie studentów I roku. W dniu tym rocznica pierwszy w historii działalności dwie nowo utworzone szkoły wyższe: Wyższa Szkoła Rolnicza w Krakowie i Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Lublinie.

W nowym roku akademickim 1953/54 kształcić się będzie w Polsce trzykrotnie więcej młodych ludzi niż przed wojną. W naszym kraju istniało 27 szkół wyższych. Władza Ludowa szeroko udostępniła studia wyższe młodzieży robotniczej i chłopskiej. Już w roku ubiegłym stworzono 1000 nowych miejsc w szkołach wyższych, a w tym roku stanowiąc w naszych szkołach wyższych ok. 60 proc. studentów, podczas gdy przed wojną — zaledwie 13 proc. ogółem. Znaczenie zwiększenia się liczby kobiet uczących się w szkołach wyższych. W roku 1952/53 na 100 tysięcy kobiet w Polsce przypadało tylko 60 studentek, w ubiegłym roku akademickim na taką samą liczbę kobiet — 162 studentki.

W nowym roku akademickim 1953/54 kształcić się będzie w 85 wyższych uczelniach, podczas gdy przed wojną — zaledwie 27. Wzrost liczby uczelni wynika z potrzeb państwa, z górną 200 specjalnościach.

Do wywołania zorganizowano w Polsce Ludowej m. in. 5000 robotniczych, w Łodzi i na Śląsku, które przed wojną nie posiadały szkół wyższych. Utworzono też 11 wieczorowych szkół inżynierskich umożliwiających robotnikom o wieloletniej praktycznej zawodowej zdobyczy stopnia inżyniera. Dzięki rozbudowie uczelni technicznych, w ubiegłym roku akademickim na 100 tysięcy studentów w szkołach wyższych uczelni technicznych podjęło przed wojną na taką samą liczbę ludności tylko 22 uczelnie. Wzrosła liczba kobiet uczących się, przed wojną na 1000 studentów przypadało 58 kobiet, a w ubiegłym roku akademickim — 158.

Wiedzę rolniczą zdobywać będą młodzież w nowym roku

3 rekordy Polski w pływaniu 200 tys. widzów na stadionach Warszawy

Kto przegląda dziennice sprawozdania z zawodów sportowych z zadowoleniem i radością stwierdzać musi, że dawno już nie było niedziel tak obfitujących w imprezy sportowe.

Międzynarodowe spotkanie pływackie Polska — Finlandia przez dwa dni, sobota i niedziela ścisła na pływaniu WP w Warszawie kilka tysięcy osób, będących świadkami pięknego sukcesu Polski i trzech nowych rekordów krajowych ustanowionych przez naszych pływaków.

Zwolenicy piłki nożnej mieli do wyboru trzy spotkania, których wyniki wywarły duży wpływ na kształtowanie się tabel rozgrywek I i II ligi.

Imprezy powyższe nie przyniosły jeszcze turnej kaskadzie z udziałem studentów krajowych, Brzozi i Anglii, zorganizowanej z okazji III Kongresu Studentów, trójmecz lekkoatletyczny z zespołami sportowych Kolejarza, Ogumia i Spójni oraz II eliminacja naszych czolowych żużlowców przed mistrzostwami Polski.

Mimo niepewnej pogody w niedzielę na stadionach warszawskich, na których odbywały się powyższe imprezy, było gwaro i rójno. Imprezy ostatniej nocy, dzięki ścisłej na boiska ok. 200 tys. mieszkańców stolicy.

(Na stronie 4 podajemy wyniki poszczególnych spotkań).

Ani jednego robotnika nie wykonującego planów produkcyjnych Robotnicy podejmują inicjatywę M. Morawskiego

W ośrodkach włókienniczych inicjatywa Mariana Morawskiego wzbudza coraz szersze zainteresowanie. Majstrowie dalszych zakładów podejmują hasło: „Ani jednego robotnika w zespole nie wykonującego norm”, zobowiązując się odczytać specjalną opieką robotników pozostających w tyle pod względem wydajności, przede wszystkim zaś podnosić ich kwalifikacje zawodowe.

W Włodzkiej ZPB im. I Maja podjęli zwołanie Morawskiego majstrów — przedziałnicy — Edward Duda i Wiesław Klajbert z przędzalni cienko- i średnio- oraz Zynamunt Najder i Mirosław Kowalski z przędzalni średnioprzędnej.

Współ z naczelnym inżynierem — Bronisławem Wyrzykowskiem, kierownikami swych oddziałów i aktywistami partyjnymi oraz związkowymi zaangażowali oni na krótkiej naradzie sytuację w Zakładach im. I Maja w dziedzinie wykonywania norm. Analiza wykazała, że jedną z najpoważniejszych, a niewykorzystanych dotychczas rezerw produkcyjnych w tych Zakładach jest pewna liczba przadek, które nie osiągnęły pełnych 100 proc. wykonania normy, ponieważ brak im dostatecznych kwalifikacji zawodowych, bądź też odpowiedniej opieki ze strony dozoru technicznego. Stanowi to jedną z głównych przeszkód w rytmicznej realizacji planów przez te Zakłady.

„W moim zespole mam kilka robotnic, które pracują jeszcze mało wydajnie” — powiedział majster Z. Najder. — Są to młode przadki, chętne do pracy i zdolne, ale brak im doświadczenia i znajomości zawodu, a poza tym trzeba by wychować na świadome robotnice fabryczne. Postanowiliśmy więc przydzielić im instruktora, który za pomocą specjalnie starannie codziennie kontrolował wyniki ich pracy, zwrócić baczną uwagę na stan ich maszyn, jednym słowem stworzyć im takie warunki, żeby mogły swe normy wykonywać co najmniej w 100 proc. W wychowaniu tych młodych przadek obcaci mi dopomóc organizator grupy partyjnej”.

Majstrowie przedziałnicy zwołali się, podejmując inicjatywę M. Morawskiego, specjalnie nacisk położony na codzienne lustracje maszyn obrządkowych. Stwierdzili oni bowiem, że kilka przadek z ich zespołów nie wykonuje norm wskutek złego ustawienia wrzecion oraz tzw. przysrzadów rozciągawych. Obowiązkiem majstrów postanowili w najbliższym czasie usunąć te niedomagania i jednocześnie zwrócić troskę o należyte przeszkolenie zawodowe i uświad-

Zakończenie konferencji sierpniowych nauczycieli szkół ogólnokształcących

W wszystkich powiatach zakończyły się 3-dniowe konferencje sierpniowe nauczycieli szkół ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, i personelu pedagogicznego placówek wychowania pozaszkolnego. Na konferencji we Wrocławiu nauczyciele serdecznie witali ministra Oświaty i Wychowania Jarosława Oświaty — Zofię Dembińską.

Pięciodniowe obrady wykazały, że szkolnictwo ogólnokształcące opierało poważne postępy w pracy nad realizacją wytycznych ustalonych na zesłorocznych konferencjach sierpniowych. Jak wykazały dyskusje szereg powiatów realizuje już prawie w pełni zasadę powszechności nauczania dzieci w wieku od 7 do 14 lat.

Sierpniowy plan produkcji surówki wykonany przed terminem

W dniu 30 bm., w godzinach wieczornych załogi hutnicze wykonały przed terminem plan produkcji surówki na sierpień br.

Przodujący realizatorzy zadań Sześciolatki korzystają z leczenia sanatoryjnego w Krynicy

W domach zdrowotnych i sanatoriach Krynicy przebywają na leczeniu ludzie pracy — przodujący realizatorzy zadań socjalistycznej Sześciolatki.

Blisko 350 górników, hutników, metalowców, włókienników, chemików i transportowców przebywa co miesiąc na leczeniu sanatoryjnym w największych domach zdrowotnych Krynicy — Nowym Domu Zdrowotnym i Lwim Grodzie.

Kuracjusze mają do dyspozycji świetlice i bogato zaopatrzone biblioteki. Urządzane są też dla nich częste koncerty oraz odczyty na aktualne tematy.

„Wśród pacjentów, którzy prze-

biegnie polityczne oddanych ich opiere robotnic.

Pierwsy w Zyrardowie do współzawodnictwa zatrudnowanego przez Mariana Morawskiego przystąpił dwaj produkujący majstrowie zmianowi z Zyrardowskich ZPB — Stanisław Stanczyk i Henryk Białobrzęski.

Na naradzie aktywów fabrycznego w dniu 29 bm. majstrowie ci, pracujący w dziale samoprzemyśle wołkowych stwierdzili, że mimo średniego wykonania w ok. 105 proc. dziennej zadani wytwórczych przez załogę tego działu, dość znaczny odsetek pracowników nie osiąga jeszcze 100 proc. normy.

„Robotnicy nie wykonujący normy” — powiedział na naradzie majster Stanczyk — pracujemy na maszynach średnioprzednych starego typu. Obsługa ich wymaga wielu skomplikowanych czynności i zabiera robotnikom dużo czasu przy usuwaniu drobnych uszkodzeń. Będę specjalnie starał się pokazywać tym robotnikom, jak usunąć uszkodzenia oraz nauczyć ich jak najprostszą i jak najszybszą obsługę tych maszyn.”

„Wykwalifikowany robotnik zakłada nową linie 20—30 minut” — powiedział m. in. majster Białobrzęski — podczas gdy wykonuje te czynności w 2 godziny, a nieraz i dłużej, co uniemożliwia mu pełne wykonanie normy.”

Obaj majstrowie zobowiązali się systematycznie doszkalać pracowników nie wykonujących swych norm oraz codziennie, po każdej zmianie, dokładnie kontrolować stan maszyn, przyczyniając się tym do pełniejszego niż dotychczas wykorzystania 8-godzinnego dnia pracy.

Do podejmowania podobnych zobowiązań wezwali oni wszystkich kierowników działów, majstrów i brigadzystów ze swych Zakładów, a także z innych zakładów Zyrardowa.

Nasza przyjaźń

Bogaty jest dzień Kongresu. Gdy zakończy się obrada, w sali i w otaczającym AWF, w mieszkaniach delegatów i na liczących spotkaniach — grupy studentów różnych krajów spotykają się ze sobą, dyskutują, nawiązują przyjacielskie kontakty. W bezpośrednim rozmowie, czasem nawet nie znając języka, można zdobyć przyjaciela na całe życie, można nawiązać przyjaźń, która łącząc młodych, wiąże niezłomną nicią całe narody.

Na niedzielnej wycieczce student uroczyście skłonił pedagogiczne Bolesław Kwiecień przed przyjaciela. Jednego spośród wielu przyjaciół jakich do dziś spotyka na Kongresie. Ale Lucien Mathieu jest mu szczególnie bliski. Pragnie tak jak i on zostać nauczycielem.

Lucien studiując literaturę francuską na uniwersytecie w Paryżu. Chce uczyć dzieci francuskiego i ich języka. To jest jego wymarzony zawód. Bolesław chce uczyć dzieci polskiego fizyki, chce wychowywać przyszłych inżynierów, techników, uczonych.

Obaj chcą wychowywać młodzież swoich narodów. Ale jakże inaczej układa się ich życie. Gdy Bolesław pyta Luciena w jakich warunkach uczy się młodzi francuska — uśmiecha się on gorzko. Opowiada o niedzieli francuskiej studentów, o stale wnoszących kosztach utrzymania i nauki, o tym jak zdolni, młodzi Francuzi zamiast już najlepiej przygotować się do wybranego przez siebie zawodu, przynajmniej każdą pracę, by tylko móc ukończyć studia. A po studiach...

Lucien ciężko pracuje by móc się uczyć. Sprzedaje gazety, bilety operowe. Gotów jest wykonać każdą pracę, która przyniesie kilka franków. Czy będzie nauczycielem? Na pewno ukończy studia. Ale czy w takich warunkach, jakie obecnie istnieją we Francji będzie mógł dostać pracę w swoim zawodzie. Tyśniące jego kolegów — absolwentów francuskich uniwersytetów czeka na nią od kilku lat. Lucien jednak jest dobrym myślicielem. Wierzy głęboko, że życie w jego kraju musi się zmienić. Że czeka go lepsza przyszłość. Lucien wierzy w siłę młodzieży, w jedność młodego pokolenia, która potrafi dokonać wiele.

O tę samą jedność walczy Bolesław. Jego celem jest wspaniałe perspektywy, jakie czekają dziś każdego młodego człowieka w naszym kraju. Uczy się otoczony troskliwą opieką państwa. Po skończeniu studiów natychmiast rozpocznie pracę. Iluż nauczycieli potrzeba jeszcze w naszym kraju. Ten także różny los łączą ich jednak a nie dzieli. Praca i przykład Bolesława będą Lucienowi dodatkową siłą do walki o lepsze jutro. Walka Luciena będzie bodźcem do lepszej pracy Bolesława. Obaj pragną złączyć się i przyjaźni. Pokój i

Z dożytkowych radośnych uroczystości

Wielu chłopów z dumą melduje o wywiązaniu się z obowiązkowych dostaw

W niedzielę 30 bm. w licznych miejscowościach kraju odbyły się duże uroczyste i radosne obchody dożytkowe, na których chłopci gorąco manifestowali swoje przywiązanie do władzy ludowej, pragnienie zacieśnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego oraz zdecydowaną wolę walki o pokój pod przewodnictwem Związku Radzieckiego.

Na wielu obchodach dożytkowych chłopcy z dumą meldowali o pełnym wykonaniu przez nich obowiązkowych dostaw zbóż z tegorocznych plonów.

W poczuciu dobrze spełnionego obowiązku obywatelskiego z powodu wykonania sierpniowego planu skupu zbóż w 195 proce, obchodzili tradycyjne dożynki chłopów Opoleszczyzny.

Ponad 12 tys. osób wzięło udział w powiatowych dożytkach w Strzelcach Opolskich.

Szczególne gorąco witali chłopi przybyłych na dożynki z orkiestrami i zespołami artystycznymi górników kopalni „Mikolajczyk” i „Ludwik”.

W woj. białostockim szczególnie uroczyste obchodzili swoje święto pracujący chłopcy z pow. Bielski Podlaski.

Zrywają się okrzyki na cześć sojuszu robotniczo-chłopskiego głoszący, że w Sejmie, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Augustowie — Paweł Ostaszewicz mówi do zebranych: „Wielki białostocki — niegdysz zaczyna i biedna, staje się dziełem władzy ludowej coraz możniejsza i kulturalniejsza”.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było udekorowanie odznaczeniami państwowymi 7 najbardziej przodujących i wyróżniających się swoją postawą obywatelską chłopów, członków spółdzielni produkcyjnych oraz robotników POM i PGR.

W woj. poznańskim niezwykle uroczyste obchodzono dożynki powiatowe w Obornikach, gdzie równocześnie zorganizowano wystawę rolniczą.

Szerokie błonia rozbzmiewały huczącymi okłaskami w czasie dekoracji Stanisława Smogurty, członka spółdzielni produkcyjnej Łopuchowy, Srebrnym Krzyżem Zasługi i Idziego Majchrzaka, traktorzysty POM Murawna Goślina Brązowym Krzyżem Zasługi.

KOMUNIKAT

W związku z rozpoczęciem prac nad przygotowaniem nowego ilustrowanego czasopisma, przeznaczonego dla szerokiego kręgu młodzieży, które pełniej niż dotąd zapoznają się z różnorodnymi zainteresowaniami czytelników — numer 35 (258) „POKOLENIA” ukazuje się jako ostatni numer tego tygodnika.

Wszystkie prenumeratory „POKOLENIA”, którzy oplatili abonament na wrzesień i dalsze miesiące otrzymają w najbliższym czasie wpłacone sumy.

WYDAWCA: Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej
 REDAGUJE: Komitet Nakład RSW „Prasa”

ADRES REDAKCJI: Warszawa Al. Armii WP 11
 TELEFONY: Centrali 8-52-71, 2, 1-5-8 Red. Naczelny 8-76-51 (wizja) Koresp. i Listów 8-07-82 Red. naczelny: Cenz. DSP 8-22-81 Wzrost 101, 8-6-54

ADMINISTRACJA: Warszawa, Marszałkowska 8, IV p. tel. 8-07-11 i 8-62-51 wewn. 85

SKŁAD I DROK: Zakł. Graf. Dom. Słona Poleśca, Przed Pał. w Wawrzełnie

Nota rządu radzieckiego do trzech mocarstw zachodnich w sprawie traktatu państwowego z Austrią

MOSKWA. Dnia 28 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało ambasadzie francuskiej w Moskwie notę rządu radzieckiego w sprawie traktatu państwowego z Austrią. Poniżej podajemy tekst noty:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR potwierdza odbiór noty ambasady francuskiej z 17 sierpnia br. i uważa za konieczne oświadczyć, iż nota ta nie zawiera zadowalającej odpowiedzi w sprawie traktatu austriackiego.

Nota z 17 sierpnia dowodzi, iż rząd francuski również tym razem nie oświadczył, iż zgadza się powrócić do rozpatrzenia projektu traktatu austriackiego, którego większość artykułów została uzgodniona między Francją, ZSRR, Anglią i USA jeszcze w roku 1949, co umożliwiłoby osiągnięcie porozumienia co do pozostałych niuregulowanych problemów zawartych w tym projekcie. Z drugiej strony, rząd francuski nie odpowiedział również na pytanie, czy wycofuje swą propozycję w sprawie tzw. „skróconego traktatu”, który ignoruje zagadnienie praw demokracji i brutalnie gwałci prawa ZSRR, przewidziane przez układ pozdamski z roku 1945 w sprawie byłych aktywów niemieckich w Austrii.

Tymczasem, odmowa rządu francuskiego wycofania spod dyskusji „skróconego traktatu”, opracowanego w roku 1952 przez rządy Francji, Anglii i USA bez

noty rządu francuskiego zwołania na dzień 31 sierpnia konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, rząd radziecki uważa za konieczne przypomnieć, że stanowisko w tej kwestii, przedstawione w nocie z 25 maja br. Jak wiadomo, konferencja zastępców nie jest jakimś stałym organem czterostanowym i zwołanie takiej konferencji należy do kompetencji Rady Ministrów Spraw Zagranicznych, która w danym wypadku nie rozpatrywała takiego zagadnienia.

Co się tyczy związku zagadnienia austriackiego z problemem niemieckim, to rząd radziecki uważa za konieczne oświadczyć, że „ewentualny sukces w rozwiązaniu problemu niemieckiego mógłby przyczynić się także do rozwiązania problemu austriackiego”. Jednocześnie wiadome jest, że w nocie z 15 lipca br. rząd francuski również wychodził z założenia, że istnieje pewien związek między problemem niemieckim a traktatem austriackim, gdyż nota proponowała zwołanie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w celu omówienia dwóch zagadnień: problemu niemieckiego i traktatu austriackiego.

Analogiczne noty rząd radziecki wystosował również do rządów Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych.

uczyniła istniejąca próba nauczyciela i poza uczelniami, aby studentów muzyki oddzielić od swojego ludu, aby wpechnąć im w głowy klamstwo o nieodwracalności kolonialnego systemu.

Wspomniat o tym na Kongresie przedstawiciel delegacji studentów marzyjskich. Mówi o tym Atande.

Nie trafiają jednak te poglądy do głowy ni do serca, nie trafiają wymiennie i uzgardliwe słowa panów z Królewskiego Towarzystwa Naukowego o „nieodczuwanych lekarzach marzyjskich”.

Atande jednak będzie lekarzem. Wróci do kraju, gdzie lud potrzebuje pomocy medycznej, potrzebuje młodych inteligentów świadomych faktu, że — jak o tym mówił na Kongresie oficjalny przedstawiciel studentów Nigerii — „tylko niezależność narodów — może przynieść powszechność nauki, możność wykształcenia”.

To dobrze, że na Kongresie padły słowa z ust polskiego delegata o tym, iż młodzież polska całym sercem jest z tymi, którzy pragną wolności i niezawisłości. To dobrze, że zawzięcie słowa do siebie, do kraju młody lekarz Atande, który w Polsce czuł się tak jak... w kraju demokracji ludowej. (JW)

W związku z otrzymaniem noty austriackiego rządu federalnego z 19 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR uważa za konieczne oświadczyć, iż rząd radziecki nie znalazł w wspomnianej nocie zadowalającej odpowiedzi na pytanie, postawione w nocie rządu ZSRR z 29 lipca.

W związku z powyższym rząd radziecki ponawia swą prośbę, aby rząd austriacki udzielił konkretnej odpowiedzi na pytanie, czy nadal popiera projekt „skróconego traktatu” i czy pozostaje w mocy oświadczenie rządu austriackiego w aide memoire z 31 lipca 1952 roku, iż dalsze rokowania (o traktacie austriackim) na bazie zasadniczo uzgodnionego poprzednio projektu traktatu państwowego są niemożliwe.

Dla informacji rządu austriackiego Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało do ambasady austriackiej w Moskwie notę rządu radzieckiego następującej treści:

„W związku z otrzymaniem noty austriackiego rządu federalnego z 19 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR uważa za konieczne oświadczyć, iż rząd radziecki nie znalazł w wspomnianej nocie zadowalającej odpowiedzi na pytanie, postawione w nocie rządu ZSRR z 29 lipca.

W związku z powyższym rząd radziecki ponawia swą prośbę, aby rząd austriacki udzielił konkretnej odpowiedzi na pytanie, czy nadal popiera projekt „skróconego traktatu” i czy pozostaje w mocy oświadczenie rządu austriackiego w aide memoire z 31 lipca 1952 roku, iż dalsze rokowania (o traktacie austriackim) na bazie zasadniczo uzgodnionego poprzednio projektu traktatu państwowego są niemożliwe.”

Nota rządu ZSRR do rządu austriackiego

MOSKWA. — Dnia 29 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało do ambasady austriackiej w Moskwie notę rządu radzieckiego następującej treści:

„W związku z otrzymaniem noty austriackiego rządu federalnego z 19 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR uważa za konieczne oświadczyć, iż rząd radziecki nie znalazł w wspomnianej nocie zadowalającej odpowiedzi na pytanie, postawione w nocie rządu ZSRR z 29 lipca.

W związku z powyższym rząd radziecki ponawia swą prośbę, aby rząd austriacki udzielił konkretnej odpowiedzi na pytanie, czy nadal popiera projekt „skróconego traktatu” i czy pozostaje w mocy oświadczenie rządu austriackiego w aide memoire z 31 lipca 1952 roku, iż dalsze rokowania (o traktacie austriackim) na bazie zasadniczo uzgodnionego poprzednio projektu traktatu państwowego są niemożliwe.”

W imieniu chłopów, których kłeska dotknęła, delegacja wyraziła podziękowanie władzom radzieckim za pomoc w zwolnieniu ich z wpłacenia kolejnej raty czynszu dzierżawnego oraz z uszczenia zaległości. Delegacja wręczyła Wysokiemu Komisarzowi ZSRR pismo dziękczynne, uchwalone na zebraniu chłopów — drobnych dzierżawców i podpisane przez 70 przedstawicieli chłopów.

W okresie władzy ludowej powstały w Chinach 152 pałace kultury oraz tysiące świetlic, klubów fabrycznych i zakładowych. Na zdjęciu: robotnicy m. Kweilin w czasie zabawy przed nowowzbudowanym Pałacem Kultury. Fot. — CAF

Deputowani francuscy żądają zwolnienia Zgromadzenia Narodowego

PARYŻ. — W szybkim tempie zwiększa się liczba pism, w których deputowani do francuskiego Zgromadzenia Narodowego żądają zwolnienia nadzwyczajnej sesji parlamentu. Dziennik „Monde” podaje, że wpłynęło już 161 takich pism (dla zwolnienia sesji nadzwyczajnej wymagane są wnioski 209 deputowanych).

Napięta sytuacja w Tunisie

PARYŻ. Jak wynika z doniesień prasy paryskiej sytuacja w Tunisie uległa poważnemu zaostrzeniu. Ostatnio w Tunisie dokonano zamachów na kilku łowców agentów administracji francuskiej, co według ogłoszenia oficjalnego komunikatu, „skłoniło sytuację, której rozwój kła odpowiedziałnie śledzą z pewnym zaniepokojeniem”.

Komunikat podkreśla również, że w związku z tą sytuacją „przewidziano podjęcie niezbędnych kroków”.

Dzienniki donoszą, że w francuskim ministerstwie spraw zagranicznych odbyły się rozmowy z francuskim rezydentem generalnym w Tunisie Haute-Clouetem. Prasa zwraca uwagę, iż rząd francuski zamierza postąpić w Tunisie według planu, wypracowanego niedawno w Maroku. Pierwszą część tego planu — pismo „Humanite” — przewiduje wysłanie ultimatum pod adresem beja Tunisu i złożenie go z tronu w wypadku odmowy kapitulacji.

Święto Górnika w ZSRR

MOSKWA. Dnia 29 sierpnia br. odbyła się w Sali Kolumnowej Domu Związków Zawodowych uroczysta akademii z okazji Święta Górnika, na której obecni byli pracownicy Ministerstwa Przemysłu Węglowego ZSRR, robotnicy fabryk moskiewskich, przedstawiciele społeczeństwa stolicy.

Referat okolicznościowy wygłosił minister Przemysłu Węglowego ZSRR — A. Zasiadki, który przytoczył cyfry i fakty, charakteryzujące rozwój tej gałęzi przemysłu. W okresie, w ciągu którego dokonywało się uprzemysłowienie ZSRR, wydobyte węgla zwiększyło się 18-krotnie. Wydajność pracy górników zwiększyła się w tym okresie 3,5 raza.

Rosną wpływy CGT wśród mas pracujących Francji

PARYŻ. W toku walki strajkowej francuskich mas pracujących wzrosło znaczenie autorytetu Powszechnej Konfederacji Pracy, broniącej konsekwentnie interesów robotniczych.

Dziennik „Humanite” stwierdza, że wielu robotników, nie zorganizowanych w związkach zawodowych lub należących przedtem do innych organizacji związkowych, wstępuje do CGT. W samym tylko Paryżu i okolicy paryskim wstąpiło do CGT w ciągu jednego dnia — 29 bm. — ponad 300 ludzi pracy: kolejarzy, pracowników łączności, personelu medycznego. Takie samo zjawisko obserwuje się również na prowincji. W dniu 28 sierpnia br. wstąpiło do CGT w m. Mans — 35 osób, w Lille — 75 osób, w Amiens — 175, w Rouen — 300, w Havre — kilkadziesiąt, w Dunkle — 100 — w Nicei itd.

Z lotniska agitatora

Mamy w Niemczech miliony przyjaciół

Gdy mówi się o sprawie Niemiec czyli o sprawie blisko obcochodzący nasz naród, wielu ludziom nasuwają się różne wątpliwości i niejasności. Dlaczego popieramy zjednoczenie Niemiec, skąd pewność, że nowe Niemcy nie będą dla nas większym niebezpieczeństwem, czy to prawda, że siły demokratyczne w Niemczech są duże? Tak duże, żeby były w stanie zagwarantować rozwój Niemiec jako państwa pokojowego, zrywającego w przyjaznych stosunkach ze swoimi sąsiadami?

Rozmaite są źródła tych obaw. Przede wszystkim żywa jest w umysłach wszystkich Polaków pamięć o 6 milionach rodaków zamordowanych w Oświęcimiu, w Treblince i Majdanku. Przecież te wytworzyły u niektórych pewien uraz, uprzedzenie do Niemców w ogóle, które pozostało do dziś.

Doznanych krzywd nie wolno nam zapominać. Ale niemożliwe, jaka zebrała się w naszych sercach, nie możemy kierować przeciw narodowi niemieckiemu. Pogarda i nienawiść powinniśmy odczuwać bezpośrednio sprawców naszych cierpień i krzywd — junkrów i monarchistów niemieckich, którzy w imię swych klasowych interesów prowadzili zaborczą politykę, przez wieki ujarzmiali własny naród i cieniżyli inne narody.

Ich politykę kontynuują dziś w Niemczech zachodnich siły skłonne wokół Adenauera, ludzie wysługujący się imperializmowi amerykańskiemu.

Przeciwko tej polityce, która zmierza do uczynienia z Niemiec zachodnich ogniska nowej napaści wojny, występuje aktywnie miliony mas narodu niemieckiego. Jest to bowiem polityka wroga interesom narodu niemieckiego. Imperialiści amerykańscy i wysługujące się im reakcyjne koła w Niemczech zachodnich dążą do utrwalenia rozbiicia Niemiec — a naród niemiecki pragnie żyć zjednoczony. Imperialiści chcą utrzymać okupację Niemiec, bo umożliwila im to wciągnięcie Niemiec zachodnich do swoich wojennych planów — a naród niemiecki, tak jak każdy naród, pragnie mieć suwerenność, niezależne państwo. Masy pracujące Niemiec zachodnich przeciwstawiają się prowadzonej przez rząd Adenauera polityce wysoją zbrojeń, bo kładzie się ona na ich barki ciężkim brzemieniem, rujnuje gospodarkę kraju, powoduje stały wzrost bezrobocia i obniżanie się stopy życiowej ludzi pracy. Adenauer i jego amerykańscy opiekunowie chcą pchnąć Niemcy zachodnie do nowej wojny — a naród niemiecki pragnie pokoju.

Coraz lepij miliony mas narodu niemieckiego zdają sobie sprawę z tego co niesie im polityka „partia na wschód”. Pamięć o 8 milionach zabitych, o niezliczonych tysiącach ranach i kalek — ofiarach ostatniej wojny — żyje wśród milionów Niemców. Rosną szeregi obrońców pokoju w Niemczech, rosą szeregi tych, którzy z całą mocą odrzucają politykę wojny, a gorąco popierają politykę pokoju.

Tych ludzi, miliony Niemiec i Niemców, mamy prawo nazwać naszymi przyjaciółmi i sojusznikami. Oni są wyrazicielami interesów i dążeń narodu niemieckiego, oni ożyli i rozwijają postępowe, pokojowe tradycje tego narodu, wśród nich także tradycje przyjaźni z narodem polskim. Wiemy przecież, że historia Niemiec zna nie tylko frydryków wielkich, bismarków i hitlerów, którzy byli realizatorami polityki „Drang nach Osten” — „partia na wschód”. Narodni niemiecki wydał takich synów jak Marks i Engels, Beethoven i Goethe, Liebknecht, Bebel i Thaelman, wielkich rewolucjonistów, którzy z serdeczną przyjaźnią odnosili się do walki narodu polskiego o wolność i niepodległość i gorąco popierali te walki. Wokół postępowego nurtu w społeczeństwie niemieckim, który na jednym z czołowych miejsc stawia sprawę przyjaźni z narodem polskim, skupiały się zawsze najlepsze, najzdrowsze siły narodu niemieckiego. Ich syno-

Wszyscy Niemcy uważają notę radziecką za drogę do wyzwolenia

— oświadczył M. Reimann na wiecu w Stuttgarcie

Ponad 6.000 mieszkańców Stuttgartu zgromadził wiec, na którym przemawiał przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann. Wiec stał się wielką manifestacją na rzecz zjednoczonych, niezależnych i pokojowych Niemiec. Burzliwą owacją powitali uczestnicy wiecu oświadczenia Reimanna: „Notę radziecką uważają wszyscy Niemcy za drogę do wyzwolenia. Każda propozycja zawarta w tej nocie odpowiada interesom naszego narodu i innych narodów europejskich”.

Przewodniczący KP Niemiec poinformował następnie o swym spotkaniu z premierem NRD Otto Grotewohlem i dodał: „Omawiając z premierem Otto Grotewohlem drogi wyzwolenia handlu międzynarodowego. Premier Grotewohl zapewnił mnie, że w najbliższym czasie gospodarka zachodnio-niemiecka otrzyma jeszcze większe zamówienia”.

Max Reimann rozprawił się następnie ostry z polityką Adenauera i po wnikliwej analizie czteroletniego urzędowania kan-

O spotęgowanie walki o pokojowe, zjednoczone i demokratyczne Niemcy

Na posiedzeniu uchwalono deklarację, która podkreśla doniosłe znaczenie nowych propozycji rządu radzieckiego i wynikających z nich możliwości dalszego podniesienia stopy życiowej ludności NRD. Deklaracja zawiera apel do wszystkich milijonów Niemców, aby w oparciu o propozycje rządu radzieckiego społeczeństwo o pokój i zbudowanie zjednoczonych, demokratycznych, pokojowych Niemiec.

Uczestnicy posiedzenia uchwalili tekst pisma dziękczynnego do Wysokiego Komisarza ZSRR w Niemczech, Slemionowa, w którym podkreślają, że wyniki rokowań radziecko-niemieckich w Moskwie przyczyniły się w sposób decydujący do wzmocnienia walki narodu niemieckiego o utrzymanie pokoju i przywrócenie jedności Niemiec, o odniesienie zwycięstwa w tej walce.

Głosy prasy amerykańskiej o uchwałach Zgromadzenia Ogólnego NZ

NEW YORK. Nawijając do debaty na VII sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ na temat udziału Indii w przyszłej konferencji politycznej w sprawie Korei i komentując ostateczne rozważanie tego zagadnienia, dziennik „Washington Post” pisze, że główny przedstawiciel USA w ONZ — Lodge wniósł do dyplomacji atmosferę sensu amerykańskiego. Uważa on widocznie ONZ za rządy partii republikańskiej, zaś delegację hinduską traktuje jako drugorzędna delegację.

Takie stanowisko nie tylko wywoła nieprzyjemne uczucia, lecz uniemożliwił praktycznie wszelkie rzetelne dyskusyjne zagadnień wadONZ.

Dziennik „New York World Telegram and Sun” pisze, że głosowanie w Zgromadzeniu Obojętnym nad sprawą udziału Indii było „porażką psychologiczną dla USA”. Stwierdzając, że stanowisko USA miało nieznacznie poprawić, dziennik uważa, że USA mogą stracić poparcie niektórych krajów, jak również członków bloku azjatycko-arabskiego, jeśli poprą one stanowisko Francji w kwestii narokańskiej w Radzie Bezpieczeństwa.

Targi Lipskie otwarte

30 bm. odbyła się w sali Teatru Lipskiego uroczysta akademii z okazji otwarcia Targów Lipskich 1953 r.

Na uroczystości otwarcia Targów Lipskich przybyli m. in.: przewodniczący Izby Ludowej NRD — dr Johannes Dieckmann, członkowie rządu NRD z prezydentem Otto Grotewohlem na czele oraz członkowie przedstawicielstwa organizacji politycznych i społecznych. Wśród gości byli również członkowie delegacji rządowej ZSRR oraz delegacji rządowych krajów demokracji ludowej.

Na uroczystym otwarciu Targów Lipskich wygłosił przemówienie premier NRD — Otto Grotewohl.

BERLIN. — W dniu 29 bm. przybyła do Berlina delegacja rządowa PRL na Targi Lipskie. Na czele delegacji stoi minister przemysłu lekkiego — J. Stawinski.

Straty kolonizatorów francuskich w Wietnamie

PEKIN. Jak donosi agencja Nowych Chin, sztab generalny wietnamskiej armii ludowej podał do wiadomości, że w okresie od 19 grudnia 1946 roku do 28 lipca 1953 roku francuski korpus ekspedycyjny stracił 281.341 żołnierzy i oficerów, w tym 217.370 — zabitych. Do niewoli wzięto 63.611 żołnierzy i oficerów.

Wojska ludowe zdobyły w tym okresie 66.265 karabinów, 774 miotaczy ognia, 136 dział artyleryjskich, 92 ciężarówka, 15.629 karabinów maszynowych, 260 moździerzy i wiele innego sprzętu wojennego.

Stracono 242 samoloty, uszkodzono 370 statków, 160 dział, 220 lokomotyw, 788 wagonów, 5.712 czołgów, aut pancernych i ciężarówek oraz zniszczono 4.110 ton amunicji.

Notę rządu ZSRR do rządu austriackiego

MOSKWA. — Dnia 29 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR przesłało do ambasady austriackiej w Moskwie notę rządu radzieckiego następującej treści:

„W związku z otrzymaniem noty austriackiego rządu federalnego z 19 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR uważa za konieczne oświadczyć, iż rząd radziecki nie znalazł w wspomnianej nocie zadowalającej odpowiedzi na pytanie, postawione w nocie rządu ZSRR z 29 lipca.

W związku z powyższym rząd radziecki ponawia swą prośbę, aby rząd austriacki udzielił konkretnej odpowiedzi na pytanie, czy nadal popiera projekt „skróconego traktatu” i czy pozostaje w mocy oświadczenie rządu austriackiego w aide memoire z 31 lipca 1952 roku, iż dalsze rokowania (o traktacie austriackim) na bazie zasadniczo uzgodnionego poprzednio projektu traktatu państwowego są niemożliwe.”

Komunikat radzieckiej służby informacyjnej w Austrii

WIEDEN. Radziecka służba informacyjna podała następujący komunikat:

Dnia 29 sierpnia br. delegacja chłopów — drobnych dzierżawców ziem Zarządu Miernia Radzieckiej w Austrii, którzy uderzili niedawno wskutek żywiołowej kłeski, jaka dotknęła powiaty Kroms i Tulln zgłosiła się do Wysokiego Komisarza ZSRR w Austrii — ambasadora I. Iljczewa.

Wszyscy Niemcy uważają notę radziecką za drogę do wyzwolenia

— oświadczył M. Reimann na wiecu w Stuttgarcie

Ponad 6.000 mieszkańców Stuttgartu zgromadził wiec, na którym przemawiał przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann. Wiec stał się wielką manifestacją na rzecz zjednoczonych, niezależnych i pokojowych Niemiec. Burzliwą owacją powitali uczestnicy wiecu oświadczenia Reimanna: „Notę radziecką uważają wszyscy Niemcy za drogę do wyzwolenia. Każda propozycja zawarta w tej nocie odpowiada interesom naszego narodu i innych narodów europejskich”.

Przewodniczący KP Niemiec poinformował następnie o swym spotkaniu z premierem NRD Otto Grotewohlem i dodał: „Omawiając z premierem Otto Grotewohlem drogi wyzwolenia handlu międzynarodowego. Premier Grotewohl zapewnił mnie, że w najbliższym czasie gospodarka zachodnio-niemiecka otrzyma jeszcze większe zamówienia”.

Max Reimann rozprawił się następnie ostry z polityką Adenauera i po wnikliwej analizie czteroletniego urzędowania kan-

Wszyscy Niemcy uważają notę radziecką za drogę do wyzwolenia

— oświadczył M. Reimann na wiecu w Stuttgarcie

Ponad 6.000 mieszkańców Stuttgartu zgromadził wiec, na którym przemawiał przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann. Wiec stał się wielką manifestacją na rzecz zjednoczonych, niezależnych i pokojowych Niemiec. Burzliwą owacją powitali uczestnicy wiecu oświadczenia Reimanna: „Notę radziecką uważają wszyscy Niemcy za drogę do wyzwolenia. Każda propozycja zawarta w tej nocie odpowiada interesom naszego narodu i innych narodów europejskich”.

Przewodniczący KP Niemiec poinformował następnie o swym spotkaniu z premierem NRD Otto Grotewohlem i dodał: „Omawiając z premierem Otto Grotewohlem drogi wyzwolenia handlu międzynarodowego. Premier Grotewohl zapewnił mnie, że w najbliższym czasie gospodarka zachodnio-niemiecka otrzyma jeszcze większe zamówienia”.

Max Reimann rozprawił się następnie ostry z polityką Adenauera i po wnikliwej analizie czteroletniego urzędowania kan-

Wszyscy Niemcy uważają notę radziecką za drogę do wyzwolenia

— oświadczył M. Reimann na wiecu w Stuttgarcie

Ponad 6.000 mieszkańców Stuttgartu zgromadził wiec, na którym przemawiał przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann. Wiec stał się wielką manifestacją na rzecz zjednoczonych, niezależnych i pokojowych Niemiec. Burzliwą owacją powitali uczestnicy wiecu oświadczenia Reimanna: „Notę radziecką uważają wszyscy Niemcy za drogę do wyzwolenia. Każda propozycja zawarta w tej nocie odpowiada interesom naszego narodu i innych narodów europejskich”.

Przewodniczący KP Niemiec poinformował następnie o swym spotkaniu z premierem NRD Otto Grotewohlem i dodał: „Omawiając z premierem Otto Grotewohlem drogi wyzwolenia handlu międzynarodowego. Premier Grotewohl zapewnił mnie, że w najbliższym czasie gospodarka zachodnio-niemiecka otrzyma jeszcze większe zamówienia”.

Max Reimann rozprawił się następnie ostry z polityką Adenauera i po wnikliwej analizie czteroletniego urzędowania kan-

Wszyscy Niemcy uważają notę radziecką za drogę do wyzwolenia

— oświadczył M. Reimann na wiecu w Stuttgarcie

Ponad 6.000 mieszkańców Stuttgartu zgromadził wiec, na którym przemawiał przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann. Wiec stał się wielką manifestacją na rzecz zjednoczonych, niezależnych i pokojowych Niemiec. Burzliwą owacją powitali uczestnicy wiecu oświadczenia Reimanna: „Notę radziecką uważają wszyscy Niemcy za drogę do wyzwolenia. Każda propozycja zawarta w tej nocie odpowiada interesom naszego narodu i innych narodów europejskich”.

Przewodniczący KP Niemiec poinformował następnie o swym spotkaniu z premierem NRD Otto Grotewohlem i dodał: „Omawiając z premierem Otto Grotewohlem drogi wyzwolenia handlu międzynarodowego. Premier Grotewohl zapewnił mnie, że w najbliższym czasie gospodarka zachodnio-niemiecka otrzyma jeszcze większe zamówienia”.

Max Reimann rozprawił się następnie ostry z polityką Adenauera i po wnikliwej analizie czteroletniego urzędowania kan-

Wszyscy Niemcy uważają notę radziecką za drogę do wyzwolenia

— oświadczył M. Reimann na wiecu w Stuttgarcie

Ponad 6.000 mieszkańców Stuttgartu zgromadził wiec, na którym przemawiał przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec — Max Reimann. Wiec stał się wielką manifestacją na rzecz zjednoczonych, niezależnych i pokojowych Niemiec. Burzliwą owacją powitali uczestnicy wiecu oświadczenia Reimanna: „Notę radziecką uważają wszyscy Niemcy za drogę do wyzwolenia. Każda propozycja zawarta w tej nocie odpowiada interesom naszego narodu i innych narodów europejskich”.

Przewodniczący KP Niemiec poinformował następnie o swym spotkaniu z premierem NRD Otto Grotewohlem i dodał: „Omawiając z premierem Otto Grotewohlem drogi wyzwolenia handlu międzynarodowego. Premier Grotewohl zapewnił mnie, że w najbliższym czasie gospodarka zachodnio-niemiecka otrzyma jeszcze większe zamówienia”.

Max Reimann rozprawił się następnie ostry z polityką Adenauera i po wnikliwej analizie czteroletniego urzędowania kan-

Zwycięstwo i trzy rekordy pływaków polskich w spotkaniu z Finlandią

Czternaste lat temu w Helsinkach pływaczka reprezentacji Polski została pokonana w międzynarodowym spotkaniu...

Na pływani CWKS wzięli udział w I Ogólnopolskim Zjeździe Motorowo-Turystycznym w Toruniu

Ponad 5000 uczestników wzięło udział w I Ogólnopolskim Zjeździe Motorowo-Turystycznym w Toruniu

W dniach 29-30 sierpnia br. odbył się w Toruniu I Ogólnopolski Zjazd Motorowo-Turystyczny...

Polska - NRD 126:100 w lekkoatletyce głuchoniemych

W dniach 29 i 30 sierpnia odbyły się w Warszawie zawody lekkoatletyczne dla osób z uszkodzonym słuchem...

Trójmecz lekkoatletyczny Kolejarza, Ognia i Spójni sprawdzian gotowości tych zrzeseń do mistrzostw Polski

Trójmecz lekkoatletyczny Kolejarza, Ognia i Spójni, rozegrany w sobotę 1 września w Warszawie...

Kapala zwyciężył w II eliminacji do mistrzostw Polski na żużlu

W niedzielę na torze żużlowym ZS Budowlani w Warszawie stał się wielki finał...

Nieudany start kolejarzy polskich w mistrzostwach świata w Szwajcarii

LUGANO. Wyścig o szosowe mistrzostwo świata dla kolejarzy...

Sukcesy ciężarowców radzieckich na mistrzostwach świata

SZTOKHOLM. W dalszym ciągu mistrzostwa świata w ciężkiej sztuce...

Alicja Kleńska - rekordzistka Polski, na dystansie 100 m st. motylkowym.

Młodzieżowa reprezentacja Warszawy wygrała turniej koszykówki zorganizowany z okazji III Kongresu Studentów

W związku z III Kongresem Studentów, odbył się w Warszawie turniej koszykówki z udziałem zespołów studenckich z Brazylii, Anglii, reprezentacji AZS-u i młodzieżowej reprezentacji Warszawy.

Drugie miejsce zajęli koszykarze AZS, którzy przegrali jedynie z reprezentacją Warszawy.

W Warszawie CWKS pokonał w Krakowie Ognio (Kraków) 3:2 (0:2). Bramkarz wojewódzki...

I i II liga piłkarska

WARSAWA. W Warszawie CWKS pokonał Ognio (Kraków) 3:2 (0:2). Bramkarz wojewódzki...

Table with 2 columns: Team, Score. Rows include Gwardia Kr., CWKS, Gwardia W-wa, etc.

TABELA I LIGI

Table with 3 columns: Team, Points, Goals. Rows include Unia Ch., CWKS, etc.

Z meczu CWKS - Ognio Kraków, 3:2 (0:2). Bramkarz wojewódzki...

Szlakiem Sudetów wyruszą turyści na I Ogólnopolski Raid Górski

„Hej te nasze góry” - pod takim hasłem wyruszą turyści z województwa łódzkiego...

W sprawie juniorów pięściarskich

Było to latem 1950 roku. Na szczeblu mistrzostw Polski juniorów w wadze papierowej...

Mimo rekordowej ilości uczestników, obsada mistrzostw nie była jeszcze w pełni zadowalająca.

Mistrzostwa Polski juniorów w wadze papierowej zostały zorganizowane w Warszawie...

REKORD ILOSCI..

Jednym z dowodów stale wzrastającego wśród naszej młodzieży zainteresowania pięściarstwem jest liczba zawodników...

I CO ON KRYJE

Pochwała należy się tym wszystkim, którzy troska o rozwój naszego pięściarstwa...

Białostockie mistrzostwa wykazały również wiele braków w wyszkoleniu...

Takie oto nierównomierność w pracy WKKF i zrzeseń z juniorami...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...

Ważnym zadaniem jest wypracowanie jednolitego systemu wychowania...